

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

תורה או רשות

בשביל שלא ימכו הפתלול ולא ירדו גשימים מה עשה ^ט עג עוגה ועמד בתוכה ואמר לפניו רבש"ע בnid שמו פניהם עלי' שניני כבן בית לפניך נשבע אני בשמק הגדול שעניינו זו מכאן עד שתחרם על בnid התחליו גשימים מונפין אמר לא כך שאלתי אלא גשמי בורות שיחין ומעות התחליו לירוד בזעף אמר לא כך שאלתי אלא גשמי רצין ברכה ונרכה ירדו כתיקון עד שיצאו ישראל מירושלים להר הבית מפני הגשימים באו ואמרו לו בשם שהחתקלה עליהם שירדו כך החפל שליכו להן אמר להם ^י צאו וראו אם גמאות אבן ^ט הטוען ^ט שלח לו שמעון בן שטח אלמלא חוני אתה גורני עליך ^ט נידי אבל מה עשה לך שאחה מתחטא לפני המקום וועשה לך לדצונך ^ט כבן שהוא מתחטא על אביו וועשה לו רצונו ועליך הכתוב אמרו ישמה אבד ואמד וגבל ולדרכך: "(מחני)" היו מתענין וירדו להם גשימים קודם הנץ החמה לא ישלימו לאחר הנץ החמה ישלומו ר"א אומר קודם החנות לא ישלימו לאחר החותם ישלימו מעשה שנגורו תענית בלבד וירדו להם גשימים קודם החותם אמר להם ר' טרפון צאו ואכלו ושתו יומ"ט יוציאו ונשו יומ טוב ובאו בין הערים ^ט וקרו האל הל גדול: **גמ'** סדר תעניות האלו האמור ברביעה ראשונה ורמניה רביעה ראשונה ושניה לשאול שלישית להתענות אמר רב ^ט יהודה ה"ק סדר תעניות האמור אמיתי במנ שיצאה רביעה ראשונה ושניה שלישית ולא ירדו גשימים אבל ירדו גשימים ברביעה ראשונה ורעו ולא צמחו אי נמי צמחו והחזרו ונשתנו מתריעין לעליון מיד אמר רב נחמן דוקא נשתנו אבל יבשו לא פשطا נשתנו תנן לא צרכא ^ט דא Kun מהו דתימא אקנתא מילאת היא קממשע לנו: וכן שפקו גשימים בין גשם לגשם כו': מאי מכת בצורת אמר רב יהודה אמר רב מכה המביאה לידי בצורת אמר רב נחמן נהרא אנהרא בצורתא

בְּעֵינָם כָּלִיל מִתְּמֻנָּה וְלֹא
בְּעֵינָם כָּלִיל עֲלֵיה גַּמְמִיסָה
בְּעֵינָם כָּלִיל רָעָב: אָוֹ מִפּוֹלָת.

“אותה העיר מתענה ומתרעה וכל סביבותיה מתחננות ולא מהרעות רבי עקיבא אומר דבר או מפלת אותה העיר מתחננת ולא מהרעות רבי עקיבא אומר מהרעות ולא מתחננות איזה דבר עיר המוציאיה חמיש מאות רגלי ויצאו ממנה ג' מותים בג' ימים וזה אחר זה (ה) הרה דבר פחות מכאן אין וזה דבר י' על אלו מהריעין בכל מקום על השדפן ועל הירקון על הארבה ועל החסיל' ועל החזה רעה ועל החרב מהריעין מעשה שירדו וננים מירושלים לעיריהם וגورو תענית על שנאה כמוה תנויר שדפן באשקלון ועוד גورو תענית על שאכלו ואביהם שני תינוקות עבר הירדן רבי יוסי אמר לא על שאכלו אלא על שנראו: (ו) על אלוי מהריעין בשבת על עיר שהקיופה נקרים או נהר ועל הספינה המיטרפת ביום ר' יוסי אומר (ז) “לעורה ולא לצעקה שמעון החימני אמר אף על הדבר ולא הדו לו מהריעין על להן (ח) מושב גשים מעשה שאמרדו לו לחנו (ט) המangel התפלל שירדו ישימות אמר להם איזו ובריבו הויי פרחתם

בְּלַפְמִימָה מִמְרֵיעַ נִכְנֶל נִכְנֶל
 מִמְרֵיעַ בְּלַפְמִימָה נְדַקְתִּי טֻעַמָּה
 בְּסִיפָּה מִפְּנֵי קְרִיאָה מִכָּה מְלָכָת
 הַס נְמֻקוֹס הַחֶד סִין מִמְרֵיעַ
 עֲלֵיהֶם כָּל הַסּוּמָנִים כָּדֵי שְׁלָמָה
 עֲלֵיכֶם: צְדוֹפָן. נְמֻנוּתָם: יְקָרָן.
 חֹלוּ: חַי רַעַת. מְלָכָתָם צִי הַדָּס:
 (א) סְבִבָּה כְּבָס כְּבָס מְטוּמָה
 מִמְּנִימָה מִ'ס' כְּבָס אַלְפָטָלִימָה
 (ב) נְדַקְתִּים טַי. (ג) נְשָׂא
 אַדְפּוֹם, עַזְבָּה (ד) לְצַדְקָה עַזְבָּה
 (e) גְּזִינָה עַזְבָּה עַזְבָּה
 אַמְנוּן צְבָבָה לְצַדְקָה וְן טַמָּה
 לְצַדְקָה, (f) נְדַקְתִּים כְּבָס
 (g) סְבִבָּה מְטוּמָה, (h) נְקָדָם כְּבָס
 (i) הַמְּטוּמָה כְּבָס

גלוון השם
גמ' בבנ' ששה מתחכמים עז
מנומות קרי טו עז גדי קרי גב
גווים

הגהות הגר"א
[א] ריש"ד ל"כ ספי קוממי
נוירופא (עליהם פ"ג מ"ר) כו' לדמפלטס
הגדנה (כלומר ד"כ) ומולדן צילס
גענו: פטנורופט. מלבדן מרכז
שנרו. וכמו ניל' מילויין.

כפלקן מלטנלאך (ד"ג, ז'): **סָמְעוֹן**
קָסְמִינִי. מוממָה **קֵיתָ**: **צָלָן** טַבָּא.
לְצָנָה מעליות נקט: מירוג גָּמָס.
לְמוֹ כגון צילדה על עיר מָמָת וָעֵל
לְעֵי רִשְׁיָה י"ז וְהוּא צוֹבָר
פָּרָהֲמִינִי, אֶחָד מִזְבְּחָתָיו.

ולדס הצל'lein מילין מקולקין מזוכות.
וועמעה מפרק גנגלעט נמא אין
ממליען: **סנווי פפאיס.** סטאַס
גנגלעטס וטל מיטן זומן
שלום מילוקו גאנטס: גאטני צווט.
סיפוע גאנטס נמלוחט צווט:
ונדוצות. לוזן וען יפה: אָנט טווען.
האנן וועען טיטה זייראַליס וכל
מי טנדס לו טידס כו': גאנטס. (ט) ען
מגעען (דכ': כה): גאנטס.
לכוד נאָט: מנטאַט.
כלען: יאטמאַט אָנט ווילטך:
גאט'ן ריעעס וואָטונג וטאַינט אָנטוֹן.
סילען ען כי שלום רילו גאנטס לנו
בלטונגס ווילן צעיניאַן לה סיו מעמעין
האנן טומלין ווילען מומני דקאנט
סדר מעניות הלו סטמואַר בלטונגס
וילטונגס וויליטון הלאַדי: פְּלי^(ט) (ו) וגונן בלטונגס
קאלמר כו'. **שְׂנִיר וְצַדְקִים בְּרוּיָה רְבִי לְיָה**
ברבעה ואשנה כו'. תוויה
רב האילו בעון שיזחהה בעינה
ראשונה שנעה ולא דידו
גשכם, אבל אם דידו משם
וצמחו ודעים והווע
בלטומר דען, מהירין עליין
מיז. דידו דוקאַע שנע כען כובוין
בלב ביש למאריך רק על גב
הדור און אין מתריעין
עליהן. פְּאָקָן. שחווד
ליירקון, ווּבְּתִינְגְּן האאנטס ז
לברכה אמרו, הא אונן
קאנטה לשון קאנט בולש
ארמול, ולשון הווע האָן
בגשין בפק (מי שחווד
קוּוֹרְדִּיקֶט) זכל הנגן. (ט) (ט')
פריצאה דוחה קאל. ואע
תאבונה השאָה תחת אונן
זונחטה. פְּיַי קלאַ מלשון שאל
קל פתק ביה. מכת בעזרת
פְּרִיבְּרָאַלְמָה מה בכבה לאַיְדִּים
בעזרת. זאָרָע' נה אונחנא
וגווריבו האשנס הסטוקען
מיס מה הנה ליל' לנער

ה) כל סכוגו סייך נעל גנמלו

שׂוֹן נָעַלְתָּה כִּי נָעַלְתָּה וְנָעַלְתָּה
דָּקִין הַפִּילָה כִּי הַמְּלִיעָן:
כִּי גַּרְסִין פַּטִּיטָה ^ו צָנוֹתָן
לְמִרְכָּם לְמַקְוֹן מָנוֹ דָמִימָה כָּו:

דָּלְקוֹן. שָׁעַלְוָה בְּקָנָס צְמַחֲנוּ מִמְּעָן
לְמַחְרֵךְ מִתְּמִימָרֶבֶּן:
הַקְּנָפָה מִילָּמָד כִּי.
מִמְּעָן לָהּ מִתְּפַלֵּן מַוְעַדְתָּה קָהֵן
שְׁמַעַנְתָּה נָהָר מִתְּמִינָה לְהַקְּנָפָה
סִיחָן דְּלִין שָׁעַלְוָה בְּקָנָס וְעוֹדִין הָלֵל
הַרְמִים וְלִוְיָהָן: גִּרְבָּה אַגְּרָבָה, יְנֵוֹן
סִימָן בְּצֻרוֹת.

שא. דראון. שנאה להן
קצת תקנה. נהר אגנדה
בצורתה. שכשPLICין בחייב
מיں מנהר זה להשkont שות
של נהר אהר, לפי שאז
אוותו נהר אחר מים כדי
ספק להשkont שdotוי, והוא
סימן בזרות.